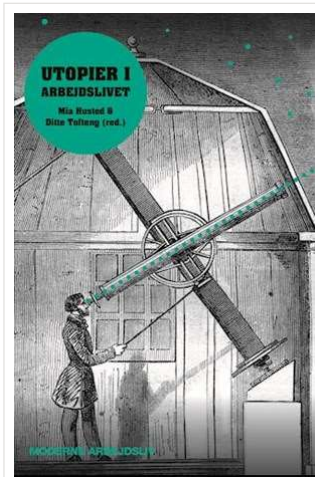

Forestillingen om et bedre arbejdsliv

Af: Gitte Brun

Utopien er en forestilling om et sted, der ikke findes – endnu. Eksempelvis lærerkollegiet, hvor ingen føler sig stressede, alle er tilpas udfordret, samarbejdet kører på skinner, løn og arbejdstid er i balance, og hvor man ikke per automatik til medarbejderudviklingssamtalen bliver spurgt om, hvor man ser sig selv om tre år.

I bogen "Utopier i arbejdslivet", som er dygtigt redigeret af Mia Husted og Ditte Tofteng, møder vi fra vidt forskellige vinkler både u- og dystopier om arbejdslivet, som det kan forme sig i de kommende år.

Som redaktørerne skriver i introduktionen, har coronapandemien både hurtigt og effektivt udfordret snart sagt alle både ledere og medarbejdere på, hvordan man "går på arbejde". Hvilken læring man kan tage med sig herfra – det har vi endnu til gode at se, men en eller anden form for effekt må man nok forestille sig, at de mange nye måder at "gøre" arbejdet på må få, også i et længere perspektiv – og også for lærere. Mere herom senere.

Bogen består af ti kapitler, som samlet set giver et godt blik for både detaljer og overblik i det moderne arbejdsliv, men de fleste vil formentlig læse ind i egen interessesfære – hvad enten det handler om borgerløn, om også at hylde alle dem, der passer deres helt almindelige arbejde, tidsnød og nye muligheder i pædagogfaget, arbejdsskader og synet på disse eller noget helt andet.

I denne sammenhæng forekommer det mest relevant med et nedslag i bogens kapitel 7: "Når Finansministeriet drømmer: Økonomiske og pædagogiske fantasier om fremtiden", skønt mange af de andre kapitler også giver interessante perspektiver på, hvordan man tænker og kan tænke om arbejde – eksempelvis Svend Brinkmanns lille opsang til os alle og måske særligt lederne og medierne: Der er brug for alle på arbejdspladserne. Både dem, vi hylder det meste af tiden – de agile, omstillingsparate, innovative og kreative kunstnertyper – og alle dem, der er gode til og passer deres helt almindelige job. Måske man også i den betragtning finder årsagen til, at det er vanskeligt at rekruttere unge til erhvervsuddannelserne?

Men tilbage til kapitel 7. Her præsenteres

modsætningen mellem tre parter: Finansministeriets regnemodel, der – ironisk? – hedder Dream. Frafaldne lærere, der er blevet spurgt om, hvorfor de har forladt folkeskolen. Og lærerstuderende, snart på vej ud på skolerne. Hvis man interesserer sig for, hvorfor det kan synes vanskeligt at effektivisere den offentlige sektor, kan man med fordel læse afsnittet i kapitlet om "Baumols omkostningssyge", som i hvert fald for denne anmelder var øjenåbnende læsning. Ikke overraskende findes der modsætninger og pegende fingre alle parter imellem, når man ser på folkeskoleområdet. Økonomerne har vanskeligt ved at pege på redskaber, der får folkeskolelærerne til at "køre længere på literen". De frafaldne lærere ytrer skarp kritik over for målstyring og effektivitetstiltag, der fratager dem muligheden for selv at planlægge og tage sig ordentligt af den enkelte elev – og de lærerstuderende mener nok, at det hele ikke er så galt, som de "gamle" lærere siger!

Fagforeningsfolk, samfundsfagslærere og ledere i folkeskolen kan alle med fordel dykke ned i utopierne om arbejdslivet i denne bog, mens alle andre formentlig også vil kunne finde et kapitel eller to, der maner til eftertanke om det arbejdsliv, der på godt og ondt fylder godt op i vores alle sammens liv.

Fakta

Titel	Utopier i arbejdslivet
Pris	300
Sider	256
Serie	Moderne arbejdsliv
Forlag	Forlaget Klim